

Prædiken til 6. søndag efter trinitatis

Matt. 5,20-26

Jesus sagde: ”Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. I har hørt, at der er sagt til de gamle: ’Du må ikke begå drab’, og: ’Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen’. Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild. Når du derfor bringer din gave til alteret og dér kommer i tanker om, at din broder har noget mod dig, så lad din gave blive ved alteret og gå først hen og forlig dig med din broder; så kan du komme og bringe din gave. Skynd dig at blive enig med din modpart, mens du er på vej sammen med ham, så din modpart ikke overgiver dig til dommeren og dommeren igen til fangevogteren, og du kastes i fængsel. Sandelig siger jeg dig: Du slipper ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre”. Matt. 5, 20-26

Ikke noget med at svine denne gang. Stille og roligt og omhyggeligt ville jeg arbejde. Uden svineri. Ikke noget med maling på fingrene og den slags. Ingen dryp på terrassen. Ingen maling på hånden og armen og tøjjet.

Sådan var min plan, da vi i forrige uge, den

sidste uge af min ferie, gik i gang med at male sommerhuset. Kalkgult og smukt skulle det være. Og ingen svineri og malerpletter. Men når man så lige fra starten skal hælde malingen op og røre grundigt, som der står på dåsen, så kommer let den første lille plet på den første finger. Den kan man måske tørre af på en klud og den næste også, og så kan man holde sin sti ren lidt, men så når arbejdet rigtig kommer i gang, så er det ikke så nemt – at holde sig pletfri sådan time efter time.

Og efterhånden kommer der så flere pletter af gul maling på fingrene og så en på hånden og så en mere og en lidt større på hånden og så et dryp på de bare ben og én på storetåen og hov, så en lille plet på den bare mave, der måske stritter lidt for langt frem på grund af den gode grillmad.

Og når man så står der i badebukser og arbejder i solen med malerbøtten i den ene hånd og lige har dypet penslen med den anden, og så for 117. gang kommer en af de forbistrede myg, som man ikke forstår Vor Herre har skabt, når der så kommer sådan en, der bider sig fast på ens bare ryg, så ... ja, så er det altså svært ikke at få flere og flere steder med gul maling både her og der.

Så sådan gik det. Min gode plan om renhed og et pletfrit malerliv lykkedes ikke. Det gik helt, som det plejer: Jeg var plettet godt til med kalkgule pletter på fingre og hænder og arme og ben og krop.

Selv om jeg fik vasket det værste af, så blev jeg alligevel i ugens løb her, da jeg var vendt hjem til arbejdet ved med at opdage gule pletter de underligste steder, så nu har jeg slidt hele ugen med at få de sidste malepletter af kroppen. Det er ikke nemt at blive pletfri igen.

Det er ligesom i livet. Det er umuligt at holde sig ren og leve et pletfrit liv.

Om vi så slider i det et helt liv, så vil det aldrig lykkes for os at opnå den renhed og retfærdighed, som Jesus taler om og kræver af os: ”Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. I har hørt, at der er sagt til de gamle: ’Du må ikke begå drab’. Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild”.

Et menneske kan kæmpe forgæves et helt liv med at undertrykke sin vrede og styre sine ord og bekæmpe de kræfter og tilbøjeligheder, som nærmest er lagt ind i de dybeste lag i vore sind.

Vi har vel de følelser, vi har. Det kan man ikke lave om på. Vi har vel det temperament, vi har. Vrede er vel også noget smukt og godt, konstruktivt og nødvendigt. I hvert fald bliver Jesus selv vred flere gange, fortæller Det nye Testamente. Han bliver vred, når nogle vil spærre den fri adgang til Gud

og holde de små ude og borte fra Guds nåde. Vi har vel de tilbøjelighed og svagheder og de følelser og den krop og det sind, vi har, og som Gud selv har givet os. Alt det må vi så leve med på godt og ondt.

Og det at leve sit liv med sig selv, som man er, det medfører både gode ting og muligheder til glæde for en selv og andre, og det medfører uretfærdighed og synd, når vi rammer andre og gør nogen ondt. At undgå det, det er ligeså svært som at leve et pletfrit malerliv.

Det lykkes mig ikke at leve et retfærdigt og pletfrit liv, men vi fik malet huset. Og sådan er det i livet. Undervejs får vi også gjort meget godt og glædeligt for hinanden, men det vil aldrig lykkes os at blive rene og retfærdige og syndfrie, så vi ikke også på vor vej skader nogle og kommer til at gøre ondt på andre.

Om jeg så slider resten af mine dage, så vil det ikke lykkes mig at blive så god og ren og retfærdighed, så jeg får noget at prale af, så jeg kan hverken overgå de skriftkloge eller farisæerne eller andre mennesker den dag i dag. Mit liv er pletfuldt. Pletvist uretfærdigt. Konstant uoverskueligt overplettet

Det har mit liv med mine latterlige gule pletter som et synligt tegn mindet mig om. Så jeg ikke er så ren og retfærdig, så jeg skal hovere og have kastet nogen fordømmende sten hverken efter den ene eller den anden af mine medmennesker. Som Jesus siger et andet sted: (Joh. 8,7) Lad den syndfri kaste den første sten.

Sommerhus og gule malepletter eller ej. Det gør ingen forskel. Vi er alle mennesker med et plettet liv og med brug for nåde og barm-

hertighed og retfærdighed, for ellers kommer vi aldrig ind i Himmerige. For Jesu ord er ikke til at komme uden om: Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.

Men det gør vores retfærdighed jo ikke. Vi blive vrede på vores bror. Alle bliver vrede, om vi siger det højt eller skjuler det inde i os selv. Vreden kommer op i os. Og vi siger måske ikke lige Raka, for det ord indgår ikke i vort sprog, men så siger vi andre ting af samme slags eller vi nedgør andre mennesker på andre måder uden ord.

Så selv om vi får malet vores huse og får gjort meget andet godt og opbyggeligt i det daglige liv, så hører vi også til de plettede og skyldige, der sidder kønt i det i en gæld, vi ikke selv kan redde os ud af. Med vores blakkede og plettede retfærdighed kommer vi aldrig ind i Himmerige, hvis ikke det var for Kristus og Guds nåde mod os i Ham.

Som Paulus skriver i det, vi læste fra alteret: ”... alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død ... Men er vi døde med Kristus, tror vi, at vi også skal leve med ham.. Sådan skal også I se på jer selv: I er døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus”. Det er den eneste retfærdighed, jeg ejer og har at fremvise. Kristus Jesus er den eneste retfærdighed, der overgår de skriftkloges og farisæernes.

Som Paulus siger et andet sted: ”Ved I ikke, at uretfærdige ikke skal arve Guds rige? ... men I blev vasket rene, I blev helliget, I blev gjort retfærdige ved Herren Jesu Kristi navn og ved vor Guds ånd” (1 Kor 6, 9+11).

Det er det kristne håb, som vi med det plet-

Redaktion
Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

vist uretfærdige liv har fået givet at tro og leve med og glæde os over. Så vi får mod til at tage fat og leve og male vore huse og bygge op på trods af de pletter og den fortid, vi har.

Uretfærdige skal ikke arve Guds rige. Nej! Men glæden og befrielsen er: ”I blev vasket rene. I blev gjort retfærdige ved Herren Jesu Kristi navn”.

Og derfor siger vi: Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Søren Nielsen

sogne- og korshærspræst, Holstebro sogn

Salmer:

743, 522, 60, 435, 14, 6